

Sygn. akt I ACz 505/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

<i>Przewodniczący:</i>	<i>SSA Anna Gawelko (spr.)</i>
<i>Sędziowie:</i>	<i>SA Anna Pele</i>
	<i>SA Grażyna Demko</i>

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2012 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) ***Sp. z o.o. w S.***

przeciwko (...) ***SA w C.***

o zwolnienie ruchomości spod egzekucji

na skutek zażalenia powoda

na pkt II postanowienia Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 4 czerwca 2012r., sygn. akt I C 194/12

p o s t a n a w i a:

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od powoda (...) Sp. z o.o. w S. na rzecz pozwanego (...) SA w C. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy podał, że powód cofnął pozew, zaś pozwany wyraził na to zgodę i dlatego na mocy art. 203 § 2 kpc Sąd zasądził na żądanie pozwanego zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie.

Podał, iż wniosek pozwanego o przyznanie mu kosztów procesu został zgłoszony z naruszeniem dobrych obyczajów, gdyż od samego początku miał on świadomość, że zajęte przez komornika ruchomości są własnością powoda. Wynika to bowiem z faktu kierowania przez komornika także do powoda pism o zajęciu ruchomości i ogłoszeniu licytacji. Tym samym przyznanie pozwanemu zamiast powodowi kosztów procesu narusza zasady współżycia społecznego, jest dla

powoda krzywdzące i dlatego Sąd powinien zastosować art. 102 kpc. Ponadto w ocenie powoda wniesienie niniejszego powództwa było jedynym skutecznym środkiem ochrony jego praw.

W tej sytuacji powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 6.109 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwoty 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

O odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie jest bezzasadne.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że przepis zawarty w art. 102 kpc jest odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 kpc). Stanowi on rozwiązanie szczególne, niepodlegające wykładni rozszerzającej i wykluczające stosowanie wszelkich uogólnień, a zatem do swego zastosowania wymaga wystąpienia wyjątkowych okoliczności, do których można zaliczyć np. stan majątkowy strony, jej sytuację życiową, czy okoliczności związane z samym przebiegiem procesu. Ponadto możliwe jest zastosowanie art. 102 kpc i nieobciążenie kosztami strony przegrywającej sprawę, kiedy żądanie zapłaty tych kosztów zgłasza przeciwnik, który swym niesumiennym lub oczywiście niewłaściwym postępowaniem wywołał proces i koszty połączone z jego prowadzeniem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1981r., II CZ 98/81, OSNCP 1982, nr 2-3, poz. 36).

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd Apelacyjny nie dopatrył się zaistnienia jakichkolwiek okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 102 kpc.

W aktach niniejszej sprawy oraz aktach komorniczych (o sygn. Km 37/12, Km 251/12 i Km 316/12) postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dąbrowie Górniczej K. S., brak jest jakichkolwiek dowodów, by pozwany jako wierzyciel miał świadomość, iż zajęte przez komornika ruchomości stanowią własność powoda. Jak wynika z powyższych akt ani powód, ani dłużnik Huta (...), ani komornik nie informowali pozwanego (wierzyciela), iż niektóre z zajętych ruchomości nie należą do dłużnika, lecz do powoda. Ponadto powód nie zgłosił pozwanemu przedsądowego żądania zwolnienia spod egzekucji należących do niego ruchomości, ani nawet nie poinformował go o powyższym problemie, tylko od razu skierował niniejszy pozew do sądu. Pozwany natomiast, nie mając w ogóle wiedzy w zakresie pretensji powoda co do swoich ruchomości zajętych przez komornika, przy pierwszej czynności procesowej (po doręczeniu mu w dniu 20.03.2012r. postanowienia o zabezpieczeniu - k. 94) – uznał powództwo i w dniu 21.03.2012r. złożył wniosek do komornika o zwolnienie spod egzekucji zajętych ruchomości należących do powoda.

Oznacza to, że pozwany nie dał powodu do wytoczenia przedmiotowej sprawy i dlatego powód na podstawie art. 101 kpc i art. 203 § 2 kpc powinien zwrócić pozwanemu koszty procesu.

Powód nie wykazał więc, aby pozwany miał świadomość, że nie wszystkie zajęte przez komornika ruchomości należały do dłużnika i tym samym, że jego działanie było niesumienne, sprzeczne z zasadami współżycia społecznego czy dobrymi obyczajami. Z treści pism komorniczych zawiadamiających o terminie licytacji i o zajęciu ruchomości (k. 71, 73, 78, 81, 86 i 89) - na które powołuje się powód - a doręczanych pozwanemu i powodowi, nie wynika, w jakim charakterze występuje w postępowaniu egzekucyjnym (...) Sp. z o.o. w S.. Tym samym pozwany, jako wierzyciel nie mógł z powyższych pism dowiedzieć się, że powód żąda zwolnienia zajętych ruchomości.

Z tych też względów Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie powoda w oparciu o art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc (pkt I sentencji), zaś o kosztach postępowania zażaleniowego (pkt II sentencji) orzeczono na mocy art. 108 § 1 kpc w zw. z 98 kpc i § 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Zarządzenie :

- 1) odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikom stron,
- 2) po otrzymaniu dowodów doręczenia akta zwrócić do Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu.

R., 24 sierpnia 2012r.

mp/